

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1

- 1- Λάθος
- 2- Λάθος
- 3- Σωστό
- 4- Σωστό
- 5- Λάθος

A2

- 1- Δ
- 2- Γ

B1

- 1-β
- 2-α
- 3-δ
- 4-γ
- 5-στ

B2

- A. εξπρεσιονιστικής
- B. Καντίσκυ
- Γ. Πόλοκ
- Δ. Γερμανία
- Ε. μινιμαλισμού

ΘΕΜΑ Γ

- A) Ο τίτλος του έργου είναι: «Το ψάθινο καπέλο». Δημιουργός του είναι ο Νικόλαος Λύτρας. Επηρεάστηκε από τον εξπρεσιονισμό.
- B) Ο Καλλιτέχνης αποδίδει το σχέδιο των μορφών, χωρίς να τις παραμορφώνει αλλά δουλεύοντας με ένταση το χρώμα.
- Γ) Στο «ψάθινο καπέλο», εκείνα που εκπλήσσουν είναι η καθαρότητα, η πυκνότητα του υλικού και η ένταση του χρώματος, που δεν μπορεί παρά να συνδεθεί με τη φωτεινότητα του ελληνικού καλοκαιρινού ήλιου.
- Δ) Το χρώμα απλώνεται σε καθαρά χρωματικά διαζώματα στο φόντο, και το έργο βασίζεται στη χρωματική σχέση του βασικού κίτρινου με το συμπληρωματικό μωβ που χρωματίζει τη φιγούρα.
- Ε) Από τους πρωτοστάτες της «Ομάδας Τέχνης». Ονομάστηκε «Ομάδας Τέχνης» στην οποία συμμετείχε μαζί με τον Κωνσταντίνο Παρθένη και τον Κωνσταντίνο Μαλέα. Η θεματογραφία τους είναι κυρίως η τοπιογραφία. Εκείνα που τους συνέδεσαν ήταν η διάθεση για υποκειμενική έκφραση, ο πειραματισμός και η τόλμη. Απέφυγαν τα γνωστά μονοπάτια των ακαδημαϊκών συνταγών και αναζήτησαν μια ζωγραφική που περισσότερο στηρίχτηκε στο πείραμα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα απέδιδαν τον τρισδιάστατο χώρο, το ελληνικό φως, το χρώμα.

ΘΕΜΑ Δ

Α) Ο καλλιτέχνης ονομάζεται Μαρσέλ Ντυσάν και ανήκει στο κίνημα του Ντανταϊσμού.

Β) Το έργο “Ρόδα ποδηλάτου” αποτελείται από δύο μαζικής παραγωγής αντικείμενα: μια ρόδα ποδηλάτου τοποθετημένη ανάποδα πάνω σε ένα σκαμνί κουζίνας. Η σύνθεσή τους αποξενώνεται από τη χρηστική τους λειτουργία και παρουσιάζεται ως έργο τέχνης.

Γ)

Ο Ντυσάν εισήγαγε την ιδέα ότι οποιοδήποτε αντικείμενο μπορεί να γίνει τέχνη, εφόσον ο καλλιτέχνης το αναγορεύσει σε έργο. Με τη χρήση των ready made (έτοιμων αντικειμένων από τη βιομηχανική παραγωγή), τα αποξενώνει από τη φυσική τους χρήση, τα επανατοποθετεί σε νέο περιβάλλον και τα παρουσιάζει από άλλη οπτική γωνία, αφαιρώντας τη λειτουργικότητά τους. Με αυτό τον τρόπο, μετατοπίζει την προσοχή από την τεχνική δεξιότητα στην ιδέα και τη χειρονομία του δημιουργού, δίνοντας έμφαση στην πρόθεση και τη διαδικασία της σκέψης πίσω από το έργο και όχι στην αισθητική του αξία με την παραδοσιακή έννοια.

Δ) Ο θεατής δεν αναλύει αισθητικά τη ρόδα ή το σκαμνί, αλλά αναλύει την πρόθεση του καλλιτέχνη, τη νοητική διαδικασία, τη χειρονομία και την κριτική στάση απέναντι στην τέχνη. Το έργο λειτουργεί ως ορατό στοιχείο μιας ιδέας, προκαλώντας στοχασμό για το τι ορίζεται ως τέχνη, πώς την αντιλαμβανόμαστε και πώς την αξιολογούμε.

Ε) Ο Ντυσάν ήθελε να αμφισβητήσει τα παραδοσιακά αισθητικά κριτήρια της τέχνης. Μέσω των ready made, υποστήριξε ότι η τέχνη δεν είναι αποτέλεσμα δεξιοτεχνίας, αλλά χειρονομία και δήλωση του καλλιτέχνη. Επίσης, ήθελε να καταργήσει τη σημασία του γούστου και της αισθητικής απόλαυσης, θεωρώντας τα άχρηστα και κενά περιεχομένου μέσα σε μια χρεοκοπημένη δυτική κοινωνία, όπως πίστευαν οι ντανταϊστές.